

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, diós-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszuaszi, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-
ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.
F. s. 'arsa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

140. szám.

Brassó, Szombat, december 11-én.

III. évfolyam 1887.

Budapest, 1887. decz. 6.

Az egész világ el van most telve a fran-
eziakkal. Mily dicső az, hogy még egy el-
nökválasztást is meg tudtak ejteni forradalom
nélkül, a mire magunk is azt mondjuk: bravo!
El voltunk rá készülve, hogy összevesznek —
s ime az egész világot politikai bámulásba ej-
tették; de a kik legjobban bámulnak a dolog
felett, hát mindenesetre a francziák maguk.
Mint mikor valakin egy nagy műtétet végez-
nek és elaltatják, hogy mikor fölébred, azt
kérde: mikor fognak már a műtéthez? Ez az
elnökválasztás is oly hamar lett végrehajtva,
hogy mire a forradalmi elemek fölébredtek,
azt tapasztalták, hogy akár ismét lefekhetnek,
mert ez egyszer ki lettek játszva.

Kár lenne azonban, ha a nagy bámulás-
nak egészen átengednők magunkat s nem lát-
nók be, hogy az a művészi sietség, melylyel
Francziaországban az elnökválasztást megejtet-
ték, csak az utca tekintélyét emelte, azét
az utcát, mely ott még mindig döntő, a mely
utczával nem mer szembeállni senki, a mely
utca előtt valamennyi pártnak a lábaszába
száll a bátorsága, s a mely utca megmutatta
ismét, hogy vele szemben semmiféle törvény
és semmiféle méltóság nem existál. — Hiszen
mindig így kezdte az utca Párisban. Előbb
ezt követelte, aztán amazt; mikor az egyiket
megadták neki, követelte a másikat: addig s
addig, hogy mégis csak forradalom lett belőle.
Ugyanezt hiszik a monarchisták most is, és
télő, hogy az események igazat fognak nekik
adni, s hogy a Grévy lemondásának ama sza-
vai, hogy e lemondásért elhárítja magáról a
felelősséget, nem frázisok; mert hogy az el-
nöki tekintély meg van törve, az tény.

A Grévy lemondásának pillanatától kezd-
ve, a köztársasági elnök épen olyan játéklabda
lett a pártok és legkivált az utca kezében,
mint akármelyik kormányelnök; arra, hogy
az elnököt meg lehet buktatni, — meg van a
praecedens; a pártelettségnek és a sérthet-
lenségnek vége. Ma Wilson-affaire, holnap
más. Sadi-Carnotnak soha többé nem lesz meg
amaz elmozdíthatlansági tekintélye, mely az
eddig elnököknek megvolt.

Az utca, igenis, ez a nagy franczia nem-
zet szerencsétlensége. A ki az utcát meg

tudja nyerni, ott az az úr, és a mely pill-
anatban az utca Grévyvel szemben állást fog-
lalt, többé senki se merte pártját fogni. És
ha a köztársaságiak az utcának nem enged-
meskednek, akkor a monarchisták állnak az
utca élére és a köztársaság meg van bukva.
Még a jelen esetben az elnököt dobták a szörny
szájába és a köztársaságot megmentették. De
meg fog-e elégedni ezzel a most már vért íz-
lelt szörnyeteggel? Nem lehet-e Párisban ismét
előkeríteni egy botrányt s ismét az utca ke-
zébe adni Francziaország, plane Európa sor-
sát? — Bizony veszedelmes állapot, mikor az
ország maga semmi, hanem a párisi tömeg
szenvedélye vezeti a magas politikát.

Egy haszna mégis lehet belőle Európá-
nak: Oroszország hihetőleg ki fog józanodni
és be fogja látni, hogy az ilyen diplomácia
és szövetség, Európa négy nagyhatalmasságá-
val szemben, aligha nyújthatná a kívánt ga-
rancziát. Oroszországban a nihilizmus, Fran-
ciaországban meg az utca: nem az az alap,
melyre nagy reményeket lehet építeni, s az
egész szövetségi história nem egyébnek való,
mint mumusnak, csak az a kár, hogy olyan
nincs, a ki megijedne tőle.

Épen ilyen mumusnak tartjuk azokat a
fegyverkezéseket és erődtítéseket, melyek orosz
részről, úgy a mi részünkről a galicziai hatá-
rok mellett történnek. Ez csak annak a jele,
hogy az orosz nem bízik a négyes szövetség
békeszeretében és készen akar lenni, Ausz-
tria-Magyarország pedig ezeket az orosz készü-
lődéseket szintén nem nézheti tétlenül; de
hogy támadólag akarna fölépni bármelyik fél
is, azt kötve hisszük.

A franczia válság megoldásával el van
tehát odázva a dolog — egy időre; de hogy
Sadi-Carnot nem éri meg elnöki székén a ma-
gyarországi új választások törvényes határide-
jét: arra fogadást mernék tenni. óó

Belföld.

Brassó, decz. 9. (A magyar testőrség kapitá-
nya.) A hivatalos lap 8-iki száma e kir. kéziratot
közli: Kedves Tisza! Erdődy gróf Pálffy András al-
tábornagyot s magyar testőrségem főhadnagyát, ezen
testőrségem kapitányává nevezem ki. Kelt Bécsben,
1887. december hó 3-án. Ferencz József s. k.
Tisza Kálmán, s k.

Külpolitikai szemle.

Brassó, decz. 9.

Oroszország hadikészülődéseiről s különösen
a galaczi határon eszközölt csapatösszpontosításáról
világgá került hírek a legnagyobb figyelmet keltik min-
denfelé s hátérbe szorítanak ezenkívül ugy szólvá

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Miért nem lett doktor Tarjagossy Ló- rinczből?

(Folytatás.)

De mit ér a férjek véleménye szemben a fe-
leségével? Lőrinczkém doktor lesz, Lőrinczkém gaz-
dag lesz, Lőrinczkém hírneves lesz, és mi öreg nap-
jainkra teronthatjuk a kohót a műhelyben, rozsdásodni
hagyhatjuk a reszelőt, kalapácsot, kipuffaszthatjuk a
nagyfuvót úgy, úgy édes Tarjagossy: öreg nap-
jainkra ő lesz a mi gyámolítónk. Lőrinczből török-
szakad doktor lesz s punctum. . . .

E, különben nem épen elérhetlen reménykedésse,
küldötték fel annak idején a család fisarját Tarjag-
ossyék a főváros nagy hírű egyetemére, hol az orvosi
fakultáson az öreg Lenhoschek tanár csak úgy szokott
dobálózni az emberfejekkel, mint tesztem Nagy Feri
kollegám a tekegolyókkal az „Oroszlánban”. Mond-
nom sem kell, hogy a könyező anya, a férfiaságá-
ból pár percze kizökkent atya, ezer áldással bocsá-
ták el kedves magzatjukat attól a szülei háztól;
hol szerencsés volt jövő életpályának az alapját, pu-
lok képét s gömbölyded természetét megfundálni.

Tehát Lőrinczkém Pesten volna!

Hogy is mondja Czuczor Gergely, „A falusi kis-
leány Pesten” című versében: „Jaj beh szép az a

Pest, Istenem beh szép!” Bizony szép az, ámde ve-
szedelmes is. Ezt ugyan nem Czuczor, hanem más
költő mondja s nem is Pestre vonatkozólag, hanem
a szép asszonyokra, de Lőrinczre nézve mind a kettő
veszedelmes lett.

Lőrinczke, mint gondolhatjuk, amolyan kedves
rajkója volt szüleinek: soha sem volt hijával annak,
mit a kufárvilág magára nézve a legszükségesebbnek
tart, de a mit Lőrincz urfi, talán csak azért, hogy
a kufárvilággal ellentétbe tegye magát, csak o'lyfor-
mán birt, mint a polyvát szokta szórni a kapirgáló
tyúk, hogy buzaszemet kapjon. Lőrincz azonban nem
azért szórta-hányta az előtte po'lyva értékű pénzt,
hogy gabnát vegyen, spekulatív hajlamai nem lévén a
gabna liferálásra, hanem hogy élvezzen, s emez élvez-
etbe úgy bele merült, a mint épen illőnek tartotta
leendő doktorságához mértelen belemerülni. . . . S hogy
Lőrinczkének ez a gyengesége előbb-utóbb az öreg
Tarjagossyt a kalapács forgatás nehéz munkájára tü-
zetesebben, gyakrabban mozgató, elképzelhető; lévén
uralkodó az az egy oldalú elv — egyoldalúnak azért
mondom, mert Tarjagossyné állítá fel s vallá legin-
kább — hogy Lőrincz odafenn s-mmiben hiányt ne
szenvedjen, a mi jövő doktorságához megkívántatódna.

Hja! de a sors könyvébe más vala beírva Lő-
rincz életpályáját illetőleg. Mig Tarjagossy uram seré-
nyebben hozza működésbe az öreg fuvót, addig Lő-

rincz Pesten mélyebben merült a jövő életpályá-
ho illő élvezetekbe anélkül azonban, hogy látta volna
azokat a meredt szemű, vagy éppen szemtelen kop-
nyákat, lemesztett karokat stb. Ámde az öreg Tarja-
gossy megbicsakolja magát s bár Lőrinczke tőle lehető
módon igyekszik az otthonvalókat meggyőzni, hogy
már mennyire haladt Aesculap tudományában, mind
hasztalan: az apa kilép a férfiaság küzdterére s
szemben a mama hängös érveléseivel: megírja fiának
hogy kincs nincs, hanem ha tovább is egyengetn
akarja jövő nagyságának ösvényét, hát látogasson el
Ó-Buda tömkelegébe, ott él egy rokona annál a ne-
xusnál fogva, hogy az ő sógorának, már mint a Lőrincz
anyja testvérének, a mostoha fivére másod unoka volt
az ő nagybátyja testvére feleségének a fiával. Menjen
tehát ehhez az urhoz, kinek egyébiránt a neve Ber-
kessy J. . . . a keresztnévét nem írta ki az öreg Tar-
jagossy, de hihetőleg Istvánt kell az alatt a betű alatt
érteni; ajánlja be magát illendőképp s kérje pártfo-
gását, segélyezését; megteheti, nagy ur, gyermektelen
nagy ur . . . foglalkozására nézve utmester, jövedel-
mező állás Pesten stb. . . .

Mit volt mit tennie Lőrincz komámnak, ráfa-
nyarodott, hogy nevezett Berkessy J. . . hihetőleg
István, leendő patronusának magas kegyeibe ajánl-
ja magát.

(Vége következik.)

minden külföldi eseményt. Oroszország fegyverkezéséről és csapatösszevonásáról nem ma hall először az olvasó. De ily részletességgel és ennyi határozottsággal még soha nem léptek föl e hírek.

Erre vonatkozólag jelentik Bécsből: A legközelebbi napokban ő felsége elnöklete alatt katonai tanácskozások fognak tartatni, a melyeken a külügyminiszter is részt venne. E tanácskozások tárgyát azon kérdés eldöntése fogja képezni, vajjon az orosz csapatösszpontosítások — eddig mintegy 120—140,000 főnyi csapatokat vont össze Oroszország az osztrák-magyar határon — szükségessé teszik-e, hogy monarchiánk is katonai intézkedéseket tegyen-e és az esetre, ha e kérdés igenlőleg döntetné el, mily mértékben és mily módon hajtassanak végre ezen intézkedések. Ha a katonai tanácskozások alatt határozat fog hozatni, akkor közös miniszteri értekezleteket is lesznek. A delegációk összehívásáról egyelőre nincsen szó.

Beszélik, hogy Pétervárott erős diplomáciai nyomást gyakorolnak oly irányban, hogy Oroszországot vagy az osztrák-magyar határon összpontosított csapatainak visszavonására, vagy kielégítő felvilágosításokra rábírák. Másrészt jelentik Varsóból, hogy az orosz határőrséget jövőre szaporítani akarják, úgy hogy az újjászervezés keresztülvitelével a határőrség önálló hadtestet fog képezni.

Berlinből tudtára akarják adni Oroszországnak, hogy Bismarck herczegnek „nagy önmegtadadása” árán tett legutóbbi lépésétől a czárnál többet vártak, mint a mennyi eddig mutatkozott; a mi külügyi kormányunk pedig jelezni kívánta az orosz kormány előtt, hogy éber őrködése egy perczig sem szünetel s hogy Oroszország jól fontolja meg minden további lépését.

A „Kln. Ztg.” a következőket jelenti: A hármasszövetséghez, ha a dolog komolylyá válnék, mindenestre csatlakoznának egyéb államok is; így Románia kétségtelenül belépne a szövetségbe. De ehhez semmi előleges egyezkedés nem szükséges, a mint hogy ilyen felől nem is hallatszott hír. Románia, ha az oroszországi csapatoknak az átvonulását megtagadná, bizony számíthatna az osztrák magyar monarchia s Németország támogatására, a nélkül, hogy e végből csak egyetlenegy német katonának is meg kellene jelennie a Duna mellett.

A bolgár menekültek román földről röpiratokban felhívást intéztek a bolgár néphez, hogy Coburg herceget üzzék el, Klementina herczegnőt pedig öljék meg.

Sadi-Carnot 7-én délután magához hívatta Falliérest és felkérte az új kabinet megalakítására. Falliéres azonban egészségi okoknál fogva és mert — ugymond — nincs kellő tehetsége arra, hogy a kormányhatalommal járó felelősséget elvállalhatná, a megbízást nem fogadta el. Barátjai azonban azt hiszik, hogy végre mégis hajlandó lesz a kabinetalakítást elvállalni. Ha Falliéres a megbízatást végképen is visszautasítaná, úgy valószínűleg Goblet fog e feladatra felkérteni.

Román lapszemle.

— „Tribuna”, a szász egyetem és a brassói magyarok. —

Ki hitte volna, hogy a „Tribuna” még arról is fog is vezércikket írni, hogy ne fogadják el a románok a szász egyetemtől egyházi és iskolai czélokra a segélyt? Neki sokkal drágább a szászokkal való szép egyetértés a magyarok ellen mint az a pár száz forint, melyet a szász egyetem román közmívelődési czélokra megszavazna. Halljuk csak a „Tribuna” fifikus, vagy mint a „Telegr. Roman” találoán írta felőle: ibis, redibis, eszejárását.

A közérdek — már t. i. a „Tribuna” közérdeke — felül áll a részleges érdekeken. Különösen most a Doda Traján-féle harc napjában áll ez, midőn a káransebesiek minden románok ügyeért küzdenek. Nem vagyunk többé nép és hatalom, ha a nasszóiak, hogy erdőjüket megmentsek, hajlonganak; ha a brassóiak, hogy Trefort be ne zárja iskolájukat, a kormány akaratát teljesítik; a mőczok, fogarasiak, hogy kevesebb erőszaknak legyenek kitéve, a bánátiak pedig áll és Szerb körül csoportosulnak azért, hogy a kormány a svábokat és szerbeket jobban üldözzé.

Ez a czífrá bevezetés s most következik a szász egyetem. Jegyezzék meg jól a királyföldön lakó oláhok, a mit a „Tribuna” mond nekik. A napokban a szász egyetem egyebek között megtagadta a szebeni gör. kath. egyháztól a segélyt. A „Tribuna” szerette volna, ha megszavazta volna a szász egyetem azt a segélyt, főleg azért, mert román iskoláról — úgy-e nem magyarról? — volt a szó. Azonban a románság többsége, a „Tribuna” hite szerint közönyösen vette ezt a megtagadást. A szász egyetem pénzalapja 2 millió és ennek évi jövedelme 120 ezer frt. Mi illeti ebből a románokat, a „Tr.” nem tudja, a legtöbbben nem is

bajlódna ezzel, mert ő, a „Tr.” a minden románokat érdeklővel foglalkozik.

Hány milliót fizetnek ők, a románok a magyar állam pénztárába s mennyi illeti őket ezen milliókból? Ez az, a mi érdekli a románokat. Az universitás segélye ehhez képest csekélység. Épen ezért nekünk románoknak többet ér a szász honpolgártársak őszinte barátsága, mint az universitás összes pénzalapja.

Ha van is joguk a románoknak ahhoz alaphoz; ennél fontosabb az, hogy nincs a kormánynak semmi rendelkezési joga azon alap felett s hogy jogtalanságot követhetnek el a szászokon, midőn a jövedelem szétosztásakor a kormány közbejvetelét kéri. Ezt tette a szebeni gör. kath. egyház. Ilyent nem kell tenni senkivel, de különösen a szászokkal szemben. Legálább már most 1887-ben be kellene látni, hogy nem kell a szászok ellen harcolni, kiknek nyugati kultúrájuk van, nemzeti öntudattal bírnak, melyvel fenntarják nyugattal összeköttetésüket. — Mutterland. — A kormány támogatását, miután ő a világ minden pénzét elköltené, kerülni kell.

„Gr. Bethlen A. ideigl. szászok grófja kiakarja békíteni a szászokat a kormánnyal. Ha ez igaz: kötelességünk az, hogy feladatát ne nehezítsük. A szászpart állását se nehezítsük. A gróf ur, hamis tényezőre számítana, ha a helyi ármánykodásokból azt következtetné, hogy a románok képesek a mostani kormány pártfogását keresni a szászok ellen. A románok efféle nem képesek.”

A jogot nem is keresi a „Tribuna”, elég ha tudja, hogy a szászok megőrizték egyéniségüket és german miveltségüket, hogy maradjanak, a kik voltak, és hogy ez által ennek az országnak polyglotte jellegét hangsúlyozzák.

Meddig? Még csak egy bókot a szászoknak és a mlyos grófnak s aztán így végzi: „Van itt a királyföldön s főleg itt Szebenben néhány román, kikben nem lévén elég férfiaság a románügy védelmére a kormánnyal szemben, a mely erős, legalább a kis körben népszerűségeket azzal akarják megmenteni, hogy a szászokkal szemben, kik gyengék, a román ügy erős bajnokainak tüntetik fel magukat, s arra törekednek, hogy feszültség létezését hitessék el, a mi jogosítva a kormánynak oly ügyben való beleegyezését, a mi tulajdonképen csak a románokat és szászokat illeti. Azonban ezen emberek épen mert helyi ármányt követnek el, minden befolyásukat elvesztették és a románok politikai életében semmit nyomnak. Ha a szászokkal helyi összeütközéseink leendene egyet-értve, egymás között majd csak elintézzük, a kormány pártfogására nincs semmi szükségünk.”

Ments meg uram ezen barátomtól, felellheti a n-szebeni német lap, ellenfelemmel majd én tisztába jövök.

Ugyancsak a „Tribuna” szörnyűségesen öltögeti nyelvét a brassói magyarságra, hogy a magyar színügy érdekében mozgalmat mert indítani. Szeretne a fraty Brassóban is csinálni crisist, milyent Szebenben megcsinált. Apa recé! A brassói magyarság a „Tribuna” nebunáskodására oda se néz. Majd csak elígáztuk mi helyi ügyeinket a tribunisták nélkül is; ők csak ujjongjanak Doda generálisnak, a mig belefáradnak, szidják a szebeni gör. katolikusokat, kik egyházuk, iskolájuk érdekében működnek s ne feledjék Aradon is folytatni a crisist és kísérik figyelemmel minden románok érdekeit.

Czenkalji.

A kisdedek védangyalai.

A magyar kisdedová és nevelés” czime annak a vaskos kötetnek, melyet az országos kisdedovégyesület megbízásából és a magyar kisdedová társadalmi fölkarolásának felszázados megünneplése alkalmára megírt P. Szathmáry Károly, az országos kisdedovégyesület érdemes és fáradhatatlan titkára, Budapesten 1887 ben. Az igen díszesen kiállított mű 172 oldalra terjed. Elején hozza gróf Brunzwick Terézia, a magyar kisdedová áldott emlékü alapítónőjének arczképét, a mű végére pedig Magyarország színes térképe van csatolva a megyék neveivel és a hazánkban létező kisdedováok létszámával, mely utóbbi érdekelnifogja t. olvasóinkat is. E kimutatás szerint van hazánkban állami óvoda 56, községi 145, egyleti 165, alapítványi 116, magán jellegű 86; tehát összesen 568.

A minden lapján érdekes műnek lapunk szűk teréhez mérten csak szakaszait ismertethetjük s ezek után közlünk az előszóból minket brassóinkat is igen érdeklő kis részletet, melyet nem ajánlhatunk eléggé a t. szülék figyelmébe.

A szakaszok így következnek. I. A kezdeményezés korszaka. II. Az első föllendülés kora. III. A hanyatlás és belviszály kora. IV. A felvirágzás kora. V. Az 1887-ik évben létező összes óvoda (gyermek ker-

tek) és menházak kimutatása. Összesen 569. Végül: „A magyar kisdedová és nevelés irodalma.” 1827—1887-ig.

Ezek előrebocsátása után itt közöljük az előszóból az ígért, igen érdekes és figyelemre méltó részletet, melynek tartalma ez:

„Ellenvetések a magyar kisdedovával szemben és azok czáfolata.”

„Tudjuk, hogy épen lelkes és orvosi körökben felmerült azon téveszme, mintha az óvóintézetek és menedékházak akár a vallásos buzgóságnak, akár a ragályok miatt a közegészségügynek ártanának.

Mindkét balvéleményt határozottan tagadjuk és hivatkozunk nemcsak a köztudatra, hanem nevezetes tekintélyekre is.

A mi az első illeti, köztudomásu dolog, hogy a kisdedováintézetekben a gyermekek isteni felelemben és tiszteletben neveltetnek. Igaz, hogy nemzetünk szegénysége és elmaradottsága miatt annyi óvodát községenként nem állithatunk fel, a mennyi ezekben a vallásos felekezeti.

De kérdjük: van-e arra szükség, hogy Magyarországon, a vallásos türelem klasszikus földjén, hol a nemzetnek hazaszeretete és összetartó érzete mindig nagyobb volt annál, hogysem egymást felekezeti hitteért gyűlölje, van-e szüksége a 3—6 éves kisdednek felekezeti elkülönzésre és magoknak a kisdedováintézeteknek felekezeti jellegre?

Mi tagadjuk ennek szükségét, mert hiszen a szülői ház és a templom pótolhatja azon nagybárá külső jellegű hiányokat, melyeket a felekezet nélküli óvoda nélkülöz. De a 3—6 éves kisded elmebeli fejlettsége komolyan, hogy a felekezeti különbségek bölcselét megbirna; a minthogy óvodák nem léteben a szülői háznál sem szokott felekezeti jellegű oktatásban részesülni 6 éves koráig, kivéve egy pár imát, vagy a keresztelést, melyet óvodában járó is gyakorolhat itt és odahaza. Semmi kifogásunk sincs egyébiránt az ellen, ha kivált oly helyeken, hol a községen valamely felekezet túlnyomó, felekezeti óvodák állittatnak fel; mert azon csekély különbözet, mely a kisdedováokban előfordulhat, az óvodák általános használatával szemben elenyésző és egyik felekezetnek sem válhatik kárára. De hogy e felekezeti jelleg hiánya egyáltalában nem oly nagy baj, hogy az a legbuzgóbb lelkeszt is az óvodák ellenségévé tehesse: egy oly hatalmas tekintélyre hivatkozunk, mint Scitovszky János, Magyarországnagynevű és hazafias herczeg érseke, ki 1840. augusztus hóban még mint pécsi püspök a felekezeti jelleggel szintén nem bíró katonai kisdedováintézetet megalapítván, annak vezetője, Wargha István előtt az ügyről következőleg nyilatkozott:

„Valóban teljes megnyugtatósomra szolgált, önnek (az igazgatónak) mind okadatok előadásában, mind a szépen fejlődő tiszta, vidor és értelmes kisdedek szellemi állapotában mind a növendék-kisdedóvók (a képezdei tanítványok) meglepő képességében feltalált azon meggyőződés, hogy a hitágazatok betanítása az apró gyermekeknek a lélek kára nélkül mellőzhető és hogy az ily intézetekben önnek módora szerint fejlesztett gyermekek, ha az iskolába átmennek, a vallásos oktatás befogadására biztosító képességet visznek magokkal, mely üdvösebb, mint mindazon képesség, melyet bennök az elemi tan mód eddig támasztott.”

(Vége következik.)

Küküllőmegyék rovata.

I.

— Hivatalos rész. —

Nagy Küküllő vármegye alispánja 11.143.—1887. szám alatt következő meghívót intézi a törvényhatósági bizottság tagjaihoz:

Egyetértve a gróf főispán ur ő méltóságával, — a törvényhatósági bizottságnak a jövő évi legtöbb adót fizető bizottsági tagok névjegyzékének bemutatása és a közigazgatási bizottság választott tagjai fele részének újbóli megválasztása végett, Segesvárt a vármegyeház nagytermében tartandó

rendkívüli ülését

folgó évi december hó 14-én délelőtt 11 órára tűzöm ki, — melyre a t. czímet van szerencsém tisztelettel meghívni.

Segesvár, 1887. december hó 1-én.

Az alispán helyett:

Somogyi, főjegyző.

II.

Segesvár, 1887. december 4-*)

— A segesvári állami iskola tanítói kara által a szegénysorsu tanulók segélyezésére rendezett estély decz. 3-án. — A segesvári körlelkész beköszöntője decz. 4-én, társas ebéd. —

Gyönyörű tavasz, meleg nyár, hogy ellüntetek! A légben dalos madár csicsereg, a porondban, a zöld

*) Mult számunkra már későn érkezett.

Szerk.

gázszon játszó gyermekesereg — szegény és gazdag egyformán mulat. De jön a hideg tél, a zsémbes vén freg; a gazdag nem veszi számba, védi magát ellene, van meleg ruhája, vagy pedig elköltözik a fecskével, gójával meleg tartományba; de a szegény irtózik a fázistól, fázik, didereg eleget, szobájában nincsen meleg, gyermekének sorsa, kinek iskolába kell járni, vékony ruhában, legtöbbször éhesen, — könyeket fakaszt szeméből. A gazdag gyermekének drága játékokat hoz az anyalka; a szegénynek nem játék, — meleg ruha kell.

Van könyörülete: kebel, vannak jótékony emberek, kik nem feledkeznek meg a szegényekről, kiknek örömet okoz a szegények öröme. A tanítói kar által rendezett estélynek is az a célja, hogy a szegény gyermekeket felruhazza. Ők a kezdeményezők s nagyon helyesen, mert ők látják naponként, hogy didereg a szegény kis gyermek.

Az estély programja a következő volt:

1) „Népdalegyveleg“, előadva a segesvári dalárdá által. Ifjú dalárdánk rövid idő alatt nagyon sokra haladt s a mai estélyen oly sikert vívott ki, melyre valóban büszke lehet, a mint büszkék vagyunk mi is reája. Éljen!

2) „A méregpohár“, kis vígjáték, előadta az általános iskola 8 növendéke. Könnyű és szabatos előadásukból meglátszott, hogy a kicsinyek rég készülnek ezen előadásra, s valóban oly ügyesen játszottak, hogy a közönséget egészen meglepte. Jutalmazva is lettek a kicsikék tapssal és a mamák részéről csókokkal. Örömet végig hallgattuk volna még egyszer a kicsiny, de nagyon jó darabot s bizonyára hiszszük, hogy lesz alkalmunk még közelebből gyönyörködni benne.

3) „Szeretem én a madárkát“, énekelte Lattenberg Lajos mérnök ur. Lattenberg ur gyönyörű hanggal rendelkezik s használni is tudja. A magyar társaság s fiatal dalárdánk sokat nyert a mérnök urban. Kihívásunknak engedve, népdalokkal gyönyörködtetett. A tapsokat és éjleneket, melyeket kapott, megérdemelte.

4) „C de Beriot 7. dalváltozata“, hegedűn előadta Kiss Dániel ur, zongorán kísérte Baczó Erzsik. a. Ugy Kiss urat, mint a kisasszonyt már többször volt alkalmunk hallgatni; előadásuk a szívhez szólt s azt meg is hatotta. Mindkettő valódi művész s játékok ez előadás egyik fénypontja volt.

5) „Itália“, kettős sopran és alt hangra, előadva Bölcskény Boldizsárné és Benedek Mihályné urhölgyek által. Előadásuk nagyon összevágó, hangjuk sopran és alt, igen kellemes; mindkettő csalogány. A mint daloltak, én ábrándoztam... holdvilágos, csendes nyári estéről, susogó lombok s daloló madárról... s hogy a dalnak vége lett s merengésemből a tapsok vihara fölrezzentett, vettem észre, hogy hideg tél van s a fák ágai zuzmarával vannak fődve s hogy csak a dalban volt a nyár melege.

6) „Viharban“, terzett Dürnertől; énekelték Lattenberg Lajos, Tesztori Miklós és Rohn Nándor urak. Ez is annyira sikerült, hogy ismételnök kellett.

Azután következett a táncz, mely jókedv mellett reggeli 4 óráig tartott.

A bevétel mintegy 90 forint volt. S így most már, szegény kis tanulók, csak tanuljatok jól, mert az angyal titeket is meglátogat... hoz szép karácsonyfát s mi nektek kell: meleg ruhát!

*

A miről ezelőtt egy pár évvel álmodni sem mertünk, remélni nem tudánk, az ma már valóság lett. A segesvári ev. ref. egyház meg van alakulva, van rendes lelkésze. Ma volt szeretett lelkészünk, Balázs Imre beiktatási ünnepe. Délelőtt 11 órakor már megtelt a lutheránusok által istentiszteletünk megtartására átengedett templom ajtatos buzgó hivekkel. A dicsének elhangzása után köztiszteletben álló esperesünk Solymosi István ur lépett a színpadra s magvas beszédben ajánlta lelkészünket a hívek figyelmébe, kérévén, hogy beszédét, Isten ígéjét hallgassuk figyelemmel. — Majd a híveket bizta a lelkész szellemi gondozása alá és Isten áldását kérte, hogy hívekre, mint a lelkészre. Az esperes beszéde után ifjú dalárdánk énekelt egy szép egyházi dalt, mire aztán következett lelkészünk buzgó imája s gyönyörű, nagy gonddal dolgozott, szószónoki hévvel és ihlettel előadott beszéde.

Templomozás után közös ebéd volt a vasuti indóház éttermében. A második fogánál Solymosi István esperes ur a felséges királyra és családjára emelte poharát — mi állva hallgatván végig, szívünk legbelőbb érzelmeivel zengtük, hogy éljen, soká éljen. Majd mélt. Horváth László tanfelügyelő ur és egyházunk buzgó algondnoka emelte poharát Szász Domokos püspökünk ő méltóságára, kinek egyuttal felolvasta üdvözlő s áldást kérő távirát.

Püspök ur ő méltósága üdvözlését táviratilag köszönte meg egyházunk ez alkalommal.

Azután Balázs Imre lelkész ur elvette egyházunk főgondnokát, megyénk köztiszteletben álló főispánját gróf Bethlen Gábor ur ő méltóságát, Somogyi István megyénk főjegyzője Balázs Imre lelkészre emelte poharát. Ezután következett a szellemesebbnél-szellemesebb toasztok egész sora. Az ebédnek délután 4 órakor lett vége.

Isten éltesse szeretett lelkészünket sokáig. Virágozzék egyházunk sok századon át!

R. L.

Táviratok.

Páris, decz. 9. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Goblet elfogadta a kabinetalakítást.

Róma, decz. 9. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Az Ausztria-Magyarországgal kötött kereskedelmi egyezmény ma aláíratott.

Bécs, decz. 9. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Tegnap katonai tanácskozmány volt, melyen részt vett Albrecht főhercegen kívül több magasrangu katonatiszt.

Bécs, decz. 9. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Reusz herceg a német császár köszönését fejezte ki Kálnokynak a delegációnak a trónörökös betegsége iránt kifejezésre juttatott részvéteért.

Budapest, decz. 10. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A képviselőház pénzügyi bizottságában a honvéd-budget tárgyalásánál Horánszky Nándor kérdést intézett Fejérvári miniszterhez Máriássy, Görgey, Ghyczy és Hollán altábornagyok nyugdíjaztatása iránt. A miniszter azt válaszolta, hogy az illetők érezvén, hogy koruknál fogva nem képesek vezényleti szolgálatuk teljesítésére, beadták lemondásukat. Egyikük sem volt határozottan felhiva a lemondásra. A tárgyalásnál a miniszter kijelenti, hogy a népfölkelés ruhatára s felszerelése teljesen be van fejezve.

Páris, decz. 10. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Goblet lemondván a kabinetalakításról, Sadi-Carnot Falliérest bizta meg, a ki azt elfogadta.

Helyi és vidéki hírek

Kinevezés. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter Fogaras vármegye közigazgatási bizottságába közgazdasági előadónak: Brettyey Pál közgazdasági előadónak ezen állásról történt lemondása folytán, Rottler József fogarasi méneshirtok igazgatót nevezte ki.

E. M. K. E. brassómegyei fiókvalasztmánya tegnap d. u. Koós Ferenc kir. tanácsos elnöke alatt ülést tartván, tárgyalta mindenekelőtt a színügyet. E kérdéshez többen szóltak hozzá, míg végre a választmány egy állandó szini szakosztály szervezését mondotta ki, melynek hivatása lesz a színügyet rendezni. A gyűlés előbb egy albizottságot küldött ki, melynek feladata lesz teljesen kész tervezetet terjeszteni a választmány elé, hogy a szakosztály megalkítása fogantatásig. Ezenkívül tárgyalatott az igazgató választmány átirata a rendes működés tárgyában s kimondatott egyidejűleg, hogy felkeretnek egyrészt a megye területén lévő egyházak, a templomokban perselyeket elhelyezni, másrészt az egyletek is. A gyűlés örömdetes tudomásul vette, hogy az óvó intézeti felügyelő bizottság a bolonyai intézet orvosává dr. Józsa Ernő urat választotta, ki a választást el is fogadta. Ezenkívül több kevésbbé jelentékeny ügy nyert elintézését.

Tudomásul vesszük. A brassói német lap szerdai számában közli a brassói ág. ev. (szász) egyházkerület november 18-án tartott ülésének azon határozatát, melyet ez a magyar egyházközségek kiválása tárgyában hozott. Ezen közlés szerint az elnök előterjesztette, hogy az ülésre a megye magyar községek nem hívtak meg, mert köztudomásu, bár a konzisztorium hivatalosan nem értesült róla, hogy ő felsége ezeknek kiválását, illetőleg a tiszai kerülethez való csatlakozását megerősítette. A gyűlés ezen jelentést egyhangulag helyeslő tudomásul vette, „mialattal ujabban is bebizonyította, hogy a nevezett községeknek megtörtént kilépése elé a kerületből s püspökségből, semminemű akadályt nem gördít.“ Ugyanezen cikk közli, hogy a szász egyházkerület már 1886-ban beleegyezett a kiválásba, szóval semmi akadályt az elé nem gördített. De a magyar lapok által mégis oly élesen lett megtámadva, holott ezek ezen újabb tényről aligha fognak tudomást venni. Részünkről megnyugtathatjuk ama cikkt. íróját, hogy a magyar sajtó épenséggel nem viseltetik rossz indulattal a szászok, mint olyanok iránt s ha az illetékes esperesség vagy a püspökség felvilágosító nyilatkozatot küldene be a magyar lapokhoz, aligha fog egyet találni, mely annak készséggel ne adna helyet. Mi részünkről, már

most is tudomásul vesszük, azért is reprodukáltuk mit a brassói német ujság szerdai számában a magyar egyházközségek kiválása címén J. C. közlést.

Nyilvános köszönet. A Brassói magyar polgári kör nevében hálás köszönetet mondunk mindazon t. hölgyeknek, kik mint háziasszonyok és kisasszonyok a december 6-án tartott theaestélyünk fényét emelni és fáradságtalan, nagyrabecsült közreműködésükkel annak sikerét előmozdítani kegyeskedtek; nemkülönben azoknak, kik kegyes adományaikkal annak eredményéhez hozzájárultak. A vigalmi bizottság.

Drága ár. A brassói ág. ev. (szász) presbyterium f. hó 6-án ülést tartván, többek közt a püspök leiratát is tárgyalta, melylyel tudatja a közlekedési miniszter leiratát a portomentes hivatalos leveleknek magyar címezése tárgyában. A gyűlés nagyon drága árnak tartván az ily portomenteséget, elhatározta, hogy ezen feltételek alatt nem veszi igénybe a portomenteséget, hanem a papi hivatalok és a presbyterium hivatalos levelei jövőre is németül címezendők s azokért a rendes porto fog fizettetni. Vajjon mivel dacol a t. presbyterium? A miniszterrel nem. Ő nem bánja, ha ők a magyar nyelv elleni gyűlöletből gyarapítják az államkincstárt. De hogy ez nem a legzsebb nyilatkozat az állam nyelve mellett, annyi tény. Jó ezt is tudni!

Rendőri hírek. Lopás. A tegnapi hetivásár alkalmával Tomba József helybeli szüestől Grama Mária szunyog-zéki lakosnő egy fekete kucsmát lopott el s tetten kapva, bekísértetett a büntető bírósághoz.

Nyilvános köszönet. Hosszafaluban november 26-án tartott jótékonycélú előadás összes bevétele 105 frt 50 kr volt; ebből kiadás 28 frt 50 kr s így a jótékonycélra maradt 77 frt. Felülfizettek: Nsgs. Koós Ferencz, Damokos István, Petonszki Anna, Cseh Kálmán, N. N., Henter Gábor, Gödri János, Krausz Adolf Gavrus János, Szamosi József, Jekelius Gusztáv és Zsigmond Károly 1—1 frtot. Richtzeit Samuel 2 frtot, Masznyik Gyula 1 frt 40 kr. Magyarosi Ferencz 80 kr. Bartha Zsigmond 70 kr. Irimie Dumitru törkösi bíró, Rusz János, Angyal Bernát és Nyisztor Pál 50—50 kr, Rubi Miroslav és Bíró Sándor, N. N. 30—30 krt. Egy magát megnevezni nem akaró jótévő adott 50 csokor virágot, a mi 8 frt 54 krt jövedelmezett. Fogadják úgy a nemeskeblű felülfizetők, mint a csokor adó és Tahi András vendéglős ur, ki a termet fűtéssel és világítással együtt ingyen volt szíves átengedni, ugyszintén a nagyérdemű közönség is szíves pártolásokért a rendező-bizottság hálás köszönését.

Szerelmi tragédia. Temesvárról távirják a következőket: Horacek József volt rendőr-káplár Thomas Anna nevű szeretőjét, azért, mert állásának elvesztése folytán őt elhagyta, egy nagy késsel megölte, azután elfutott; a rendőrok a városligetben érték utól, de ott kiszakította magát kezeik közül, lakására futott és ott a kést saját szívébe döfte.

Szállítás a magyar északkeleti vasut részére. Egy a magyar északkeleti vasut vezérigazgatóságától Budapestre a brassói kereskedelmi és iparkamarához 24542/1887. szám alatt érkezett közlés szerint a nevezett vasut különféle anyagok szüségletének biztosítására az ajánlatok benyújtási határideje f. é. december hó 23-ikának déli 12 órája tüzetett ki. Szállítandók és pedig: nádfonatu szénkosarak, tullis pamutból készült géphajtó szíjak, fénymázak és szárító kenőzs, évmutató talpfa jelző szegek, idomozott kazán-lemezek, tölgytalpfák stb. A bántalpenz 5%-ot tesz. Az ajánlatok f. é. december hó 23. déli 12 óráig a vezérigazgatóság B. osztályánál benyújthatók. Ajánlati minták, feltételek stb. a vezérigazgatóságnál kaphatók.

Brassói vasutforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.

Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 20 perczkor.

Vegyesvonat reggel 4 óra 1 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése.

Brassó, 1887. december hó 10-én

Római papirpénz	à 20 frankos	8.53 vétel	8.55 eladás
ezüstpénz	à 20	8.48	8.50
Napoleon d'or (aranypénz)		9.93	9.94
Török líra		11.26	11.28
Arany		5.88	5.90
Orosz papír rubel		110.—	110.25

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Ad. 9062.—1887. évkvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekügyi hatóság közhírré teszi, hogy **Giro Szász András** hagyatéka végrehajtónak, **Szabó Andrásné** végrehajtást szenvedő elleni 291. frt 6 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, az apáczai határon fekvő, az apáczai 1, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 21, 23, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37. és 38. rendszám alatti fekvőkre az arverést 1312 frtban ezennel megállapított egyenkénti kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi december hó 29-ik napján d. e. 9 órakor a brassói kir. törvényszék telekügyi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, végrehajtató vagy képviselője kivételével készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elmervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1887. október hó 15.

A kir. törvényszék, mint telekügyi hatóság.
(447) 1—1 Kovács, egyes bír.

Szám 431.—1887. végreh.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a segevári kir. járásbíró 2209.—1886. számú végzése által kis-kapusi **Malzer András** javára gr. **Haller Ferenc** ellen 600 frt tőke, ennek 1872. évi május hó 3-ik napjától számítandó 4%-os kamatai és eddig összesen 76 frt perköltség követelés erejéig ellen

delt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 576 frtba becsült, Sárpatak volt urbéres községben lévő koresmalási regule jogából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a segevári kir. járásbíró 3616./1887. sz. kiküldést rendelő végzése s végrehajtató írásbeli kérése folytán a helyszínen, vagyis Sárpatak község házában leendő eszközölésére 1887. december hó 14-ik napjának délelőtti 10 órája újabb határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legelőbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fog.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Segesvár, 1887. december 1-én.

Fodor Árpád,

(478) 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

Jó kereset!

Bizalmas személyeket keresünk sorsjegyek eladására részletfizetés mellett, az 1883. évi XXXI. t. cz. értelmében. Magas jutalékot, esetleg havi fizetést is adunk.

Fővárosi váltóüzlet társaság

ADLER és Társa

14 Budapest. 25

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.**,
fényképész.

(213) 50—*

Legjobb minőségekről felelünk!

Brassói egyesült műmalmok.

A brassói legnagyobb versenyképességű műmalmok egyesülése által azon kellemes helyzetbe jutottunk, eddig el nem ért kitűnő minőségű

örleményeket

előállíthatni, melyeket legolcsóbb árak mellett ajánlunk a n. érd. közönségnek.

A t. cz. gahonatermelő közönségnek pedig tudomására hozzuk, hogy szövetségünk alapján bármely mennyiségű buzának megvásárlása részünkre lehetségessé vált — és hogy mindig azon helyzetben vagyunk, hogy a legmagasabb piaci árakat fizethetjük.

(460) 6--

Brassói egyesült műmalmok.

Königes, Heshaimer, Prentner, Seevald, Pellionis, Binder, Paul, Hügel

Legnagyobb versenyképesség!

Gyermekek, örvendjete!

A játékaruk

karácsonyi kiállítása

BÉCSBEN, II., Blumauergasse 23.

ez idén is a legújabbat, legdiszesebbet, legolcsóbbat hozza és az idő körülményeivel számolva rendezett, legzslételjesebben, úgy fiuknak, mint leányoknak alkalmas játékeszaktortozatokat még eddig nem létezőt olcsó árakon.

Csoport 2—5 éves leányoknak.

- 1 konyha felszereléssel és tüzhelylyel.
- 1 kecses báb hajzattal és üvegsemmekkel.
- 1 pompás porcelán-service.
- 1 teljes bécsi salon-garnitúra.
- 1 színház zenével, alakokkal és díszítéssel.
- 1 takarékszekrény jó zárral s szép képpel.
- 1 képe-könyv legfinomabb kiállítással.
- 1 mechanikai állat.
- 1 teljes konyhaberendezés.
- 1 szép ezüstözött evőeszköz kosár.
- 2 pár szép evőeszköz levesmerítővel.
- 1 masszív vasaló aczéllal.
- 1 mozsár, törővel.
- 1 miniatúr kávédaráló, valódi használatra.
- 1 csomag tündérhaj, arany vagy ezüst.
- 1 a legszebb dísz a karácsonyfára.
- 25 gyémánt karácsonyfa gyertyatartó.
- 25 kivilágítási karácsonyfa-gyertya, kivilágítva a legszebb színekben.

Mind az itt felsorolt 65 pompás tárgy becsomagolással csak 2 frt 90 kr.

Csoport 2—5 éves fiuknak.

- 1 sörös koci lovakkal és 6 hordóval.
- 1 mechanikus színház zenével, alakokkal.
- 1 katonacsákó. [kal, dekoratívval]
- 1 kard szíjjal.
- 1 akrobata, mely kezeit, lábait és száját mozgattja [ját mozgattja]
- 1 patron-tárka bőrből, ezimerrel.
- 1 dob ütőkkel.
- 1 acél harmonika szép darabok játszá.
- 1 mechanikai állat. [sára.]
- 1 díszőrség a hozzátartozó katonákkal.
- 1 képek-könyv legfinomabb kiállítással.
- 1 takarékszekrény jó zárral, szép képpel.
- 1 kis építész mintákkal.
- 1 csomag tündérhaj, arany vagy ezüst.
- 1 a legszebb dísz a karácsonyfára.
- 25 gyémánt karácsonyfa-gyertyatartó.
- 25 kivilágítási karácsonyfa-gyertya, kivilágítva a legszebb színekben.

Mind az itt felsorolt 65 pompás tárgy becsomagolással csak 2 frt 90 kr.

Csoport 5—10 éves leányoknak.

- 1 pompás salon, kárpit s aranyk. tükörrel.
- 1 nagyon szép kredenz. üvegajtókkal.
- 1 elegáns mo-dó-asztal s porcelán service.
- 1 ezitera kulcsesal, önkéntesítésre.
- 1 bécsi salon-garnitúra.
- 1 pompás, elpusztíthatlan díofa-égy.
- 1 eltörhetlen báb, hajjal s üvegsemmekkel.
- 1 A kis mosónő, mely áll:
- 1 masszív mosóteknő, valódi használatra,
- 1 miniatúr szapnló, valódi használatra,
- 1 mángorló, valódi használatra.
- 1 teljes porcelán kávé- v. tea-service, finom fest. 6 személyre, evőeszközzel.
- 1 érdekes új társasjáték.
- 1 csomag tündérhaj, arany vagy ezüst, legszebb dísz a karácsonyfára.
- 25 gyémánt karácsonyfa-gyertyatartó.
- 25 kivilágítási karácsonyfa-gyertya, kivilágítva a legszebb színekben.

Mind az itt felsorolt 63 pompás tárgy becsomagolással csak 4 frt 90 kr.

Csoport 5—10 éves fiuknak.

- 1 mechanikus lövőde.
- 1 célzó- és gyutacspuska, legfin. kivitel.
- 1 kaleidoskop, — az optika legnagyobb csodája.
- 1 csont írókészülék: 1 tollnyél, 1 crayon, 1 vakarókés.
- 1 pompás panoráma: utazás a föld körül.
- 1 amerikai szerszám-szekrény, 8 drbbal.
- 1 gyorsfestő, rajzmintákkal.
- 1 teljes nagy kuglizó.
- 1 gyakorlati türelemjáték, 6 képben.
- 1 ezitera kulcsesal, önkéntesítésre.
- 1 gyakorlati építész, építési tervvel.
- 1 érdekes új társasjáték
- 1 csomag tündérhaj, arany vagy ezüst, legszebb dísz a karácsonyfára.
- 25 brilláns karácsonyfa-gyertyatartó.
- 25 kivilágítási karácsonyfa-gyertya, kivilágítva a legszebb színekben.

Mind az itt felsorolt 63 pompás tárgy becsomagolással csak 4 frt 90 kr.

Czim: **L. Kon's Spielwaaren-Weihnachts-Ausstellung**
Bécs, Blumauergasse 23. szám.
Szállítás utánvétel mellett, vagy előleges pénzbeküldés ellen.

(476) 2—2

AZ „ALBINA”

(474-a) 1—12

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

elvállal takarékbetéteket a felmondási határidő szerint 5, 4 s 3 $\frac{1}{2}$ százalék mellett, melyek után maga fizeti a 10% jövedelemadó.

Vásárol és elad „Albina” zálogleveleket a napi árfolyam mellett, melyeket legmelegebben ajánl a t. közönségnek, mint a legjobb és legbiztosabb befektetési papírt.

Leszámitol váltókat — legkevesebb két aláírással, — azok természete szerint 6 $\frac{1}{2}$ és 8% kamatláb mellett.

Leszámitol váltókat csak egy aláírással is 7%-kal, ha azok jelzálogilag biztosítvák.

Engedélyez nyílt hiteleket 6 $\frac{1}{2}$ % mellett.

Ad kölcsönöket biztos értékű árukra, melyeknek értéke nem könnyen változó, a kölcsönösszeg szerint 6 $\frac{1}{2}$ —8% mellett.

Előlegez értékpapírokra, melyek a budapesti, bécsi s bukaresti tőzsdén játszanak, 6 $\frac{1}{2}$ % mellett árfolyambeli értékeik 85%-áig.

Vásárol és elad ércpénzeket a napi ártolyam szerint.

Elvállal megbízásokat mindennemű értékpapírok vásárlásának eladására a legelőnyösebb feltételek mellett.

Bérbe ad a brassói pályaudvar közvetlen közelében lévő s azzal az „Albina” tulajdonát képező külön vasuti vágány-nyal összekötött telkeken akár szabad rakhelyeket, — akár egész raktárokat, akár pedig azoknak csak egyes részeit; valamint letétbe felvesz raktáraiba olcsó fekbér mellett kisebb árumennyiségeket is.

Bővebb felvilágosításokat készséggel nyújt ugy a brassói fióktintézet pénztára, valamint az intézetnek Brassón kívül lévő bizalmi férfiai.

Pénztári órák:

naponként délelőtt 9—12, délután 3—5 óráig.

A fióktintézet helyisége:

Brassó, főter 90. sz. a., az I. emeleten.